

[Wilhelm]

Jeg skal så gå over til det, der er gjort til hovedspørgsmålet i undersøgelsen af FETs virksomhed, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt denne virksomhed har været i strid med regeringserklæringen af 30. september 1968. Hvor regeringen igennem sin justits- og forsvarsminister for kun et halvt år siden ikke var i tvivl om, at regeringserklæringen var overtrådt, hvis Ekstra Bladets oplysninger var korrekte, men til gengæld afviste, at de var korrekte, og betegnede dem som tilsvining, løse påstande og bagvaskelse, så ser det anderledes ud nu, da særdomstolen har måttet meddele, at den kan bekræfte Ekstra Bladets oplysninger fra ende til anden.

Hvad gør så regeringen? Den frikender FET ved at påstå, at regeringserklæringen kun gælder registrering af personer, ikke af lovlige organisationer, og så bringer man i øvrigt personregistreringen ind ad bagdøren. Man laver den kortslutning, at man siger: det gælder ikke organisationer, altså må man registrere organisationer. Man kan ikke registrere organisationer uden at have personer med i det, altså må det også være lovligt. Hvor det selvfølgelig har været den modsatte vej. Man kan ikke registrere organisationer uden at have personer med i det, og når man ikke må registrere personer for lovlig politisk virksomhed, må man selvfølgelig heller ikke registrere lovlige organisationer.

Når man så, som jeg gjorde i spørgetiden i går, fremdrager eksempler på, at personer er registreret uden at være organiseret og alene for lovlig politisk virksomhed, så viser forsvarsministeren, at han er villig til at forsvare hvad som helst ved nu at indskrænke regeringserklæringen til kun at omfatte registrering alene på grundlag af lovlig politisk overbevisning. Men det var ikke det, der stod i regeringserklæringen. Den talte om registrering for lovlig politisk virksomhed, og det uanset om der var tale om personer eller grupper eller organisationer. Jeg har tidligere, i spørgetiden i sidste uge, påvist, at det står i selve erklæringen, men o.k., regeringen siger, at den kan fortolkes anderledes. Og lad os da så se på det.

Der findes ikke nogen præcisering eller nærmere fortolkning, siger særdomstolen i sin beretning. Det passer ganske enkelt ikke. Jeg kan nævne i stribetvis af præciseringer fremsat af de ansvarlige ministre her i tinget i årene 1968, 1969 og 1970, oftest på foran-

ledning af VS, men også af andre. Lad mig bare tage en af dem, som må være central.

Det var første gang, folkettinget overhovedet havde lejlighed til at drøfte regeringserklæringen af 30. september 1968, nemlig under åbningsdebatten den 3. og 4. oktober samme år, kun 5 dage efter. Hr. Svend Haugaard ville gerne have fjernet enhver tvivl og bad derfor regeringen om at – jeg citerer fra Folketingstidende 1968–69, sp. 223:

»... bekræfte, om det er rigtigt, når jeg opfatter det sådan, at den trufne beslutning giver sikkerhed for, at al politisk registrering nu ophører, at det indsamlede materiale tilintetgøres, og at der i fremtiden kun bliver tale om registrering af personer, der sigtes for ulovlig virksomhed.«

Det var et overordentlig præcist spørgsmål.

Den daværende statsminister, Hilmar Baunsgaard, gav et lige så præcist svar – jeg citerer fra Folketingstidende 1968-69, sp. 235:

»Over for hr. Svend Haugaard vil jeg gerne bekræfte, at hans opfattelse af det, der er besluttet vedrørende de såkaldte politiske kartoteker, er rigtig. Der kan herefter ikke finde registrering sted på grund af nogen form for legal politisk virksomhed.«

Det var landets statsminister i den første erklæring om, hvad regeringserklæringen egentlig indeholdt. Man kan vel ikke forlange at få det hverken mere præcist eller mere autoritativt.

Jeg bliver så nødt til at sige, at det for så vidt ikke er nogen nyhed, at regeringserklæringen ikke er fulgt efter sit pålydende, i hvert fald ikke nogen nyhed for VS. Allerede i december 1969, da erklæringen var 14 måneder gammel, fandt vi, at der var tilstrækkeligt bevis for, at der fortsat skete politisk registrering i strid med erklæringens ordlyd og i meget direkte modstrid med de præciseringer, forskellige ministre havde givet i folkettinget. Ja, vi krævede faktisk, at der blev rejst rigsretssag for vildledning af folkettinget i den anledning.

Det kan måske derfor virke inkonsekvent, at vi i dag konfronterer regeringen med erklæringer og løfter, som vi allerede for 8 år siden påviste var falske. Det er imidlertid ganske konsekvent, for det var nemlig VS' beslutningsforslag om rigsretssag, der førte til nedsættelse af det såkaldte Kejsergadeudvalg